

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 2008-03-23 מדינת ישראל נ' אטיאס(עציר)

לפני

כבוד השופטת רוזנברג שיינרט, אב"ד

כבוד השופט מיכלס

כבוד השופט סולקין

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד עינת לב ארי
פרקליטות מחוז מרכז (פלילי)

נגד

משה אטיאס (עציר)
ע"י ב"כ עוה"ד אבי כהן

הנאשם

גזר דין

ממצאי הכרעת הדין

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של רצח בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 301א(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") של בת זוגו ואם ילדיו, הגב' סיגלית אטיאס (להלן: "המנוחה"), ובעבירה של סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה, לפי סעיף 332(2) לחוק.

2. בהתאם לממצאי הכרעת הדין, הנאשם והמנוחה היו נשואים שנים רבות. בשנת 2000 התגרשו השניים, אולם הוסיפו לחיות כבני זוג תחת קורת גג אחת יחד עם שניים משלושת ילדיהם הבגירים בביתם, ברחוב הנשיא 3 בלוד.

במועד שאינו ידוע למאשימה, גמלה בליבו של הנאשם, לאחר הליך של שקילה ממשית, ההחלטה להמית את המנוחה. ביום 12.2.23, בסמוך לפני השעה 05:37, במועד שאינו ידוע למאשימה במדויק, תכנן הנאשם להוציא אל הפועל את החלטתו לגרום למותה של המנוחה, וזאת באמצעות משקולת המיועדת לאימוני כושר, בת חמישה ק"ג, אותה נטל הנאשם ממרפסת שהייתה צמודה לחדר השינה. בעת שהמנוחה הייתה במיטתם המשותפת בחדר השינה, ניגש הנאשם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 23-03-2008 מדינת ישראל נ' אטיאס(עציר)

למראשות מיטתם, הניף את המשקולת והטיחה בעוצמה בראשה. הנאשם חזר על מעשיו כשבע פעמים, ריטש את גולגולתה של המנוחה, ובכך גרם למנוחה לשברים מרובים בגולגולת, גולגולתה נפערה, דם רב ורקמות ניגרו אל המיטה ואל הרצפה. מיד לאחר מכן, ירד הנאשם אל המטבח בקומת הבית התחתונה, נטל סכין ממגירת הכלים ושב אל חדר השינה. במטרה לוודא את מותה, הנאשם דקר את המנוחה מספר דקירות, וזאת בפניה, בצווארה ובחזה.

בסמוך לאחר שביצע את זממו, כמתואר לעיל, ירד הנאשם בחזרה אל מטבח הבית, שטף את ידיו מדמה של המנוחה, הכין לעצמו קפה, יצא מן הבית וירד אל רכבו מסוג טסלה בצבע שחור. הנאשם נכנס למושב הנהג ונהג משך מספר דקות בסביבת הבית. אז, התקשר אל מוקד מגן דוד אדום, דיווח כי "רצח את אשתו" והזעיק את כוחות ההצלה.

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למנוחה כשבעה פצעי קרע בקרקפת, מעיכה של רקמת המוח, פצעי קרע בקרומי המוח, שברים מרוסקים בעצמות כיפת הגולגולת, שברים בבסיס הגולגולת, שברים בעצמות הפנים מימין, פצעי דקירה בשפתיים, בסנטר, בצוואר ובחזה. צוות רפואי שהגיע לבית נאלץ לקבוע את מותה של המנוחה בזירת האירוע.

בסביבות השעה 5:52 החנה הנאשם את רכבו במקום הסמוך לבניין מגוריו, בצמוד לצד ימין של הכביש. הנאשם הוריד את מושב כיסא הנהג לאחור והתחבא או נשכב על כיסא הנהג מתחת לקו החלונות. השוטר מארק סביטקין הגיע לזירת האירוע לאחר שנמסר לו שלחשוד יש רכב טסלה בצבע שחור. השוטר הבחין ברכבו של הנאשם מסוג טסלה חונה בצד ימין של הכביש, ירד מחניון הבניין לרחוב והחל בחציית הכביש. כשהיה השוטר במרחק של כעשרה מטרים מן הרכב, במרכז הכביש, ללא כל סיבה נראית לעין, ולאחר שהבחין בשוטר שמתקרב אליו, החל הנאשם לנהוג ברכב בנסיעה מהירה מאוד, תוך האצה פתאומית ופניה לעבר השוטר, מהחניה בצד הימני של הכביש לכיוון הנתיב השמאלי ביותר. השוטר זינק קדימה והתגלגל על הכביש כדי להימנע מפגיעה. הנאשם המשיך בנסיעה מהירה ואחרי כמאה מטר לערך התנגש בניידת מג"ב שעמדה בצד שמאל של הרחוב כאשר הציקלקה שלה מופעלת, כשנראה שרכב הנאשם לא ניסה לבלום. בזמן ההתנגשות ישב בניידת לוחם מג"ב קובי בן שימול, אשר למרבה המזל לא נפגע. רכב הנאשם התנגש בעצמה כה רכה בניידת מג"ב, עד שזו נדחפה קדימה ופגעה בחלקו האחורי של אמבולנס שחנה לפניה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 2008-03-23 מדינת ישראל נ' אטיאס(עציר)

3. בהכרעת הדין המפורטת קבענו, כי בחינה של מכלול נסיבות ביצוע העבירה והתנהלות הנאשם עובר לרצח, במהלכו ולאחריו, מצביעה על כך שאין מדובר ברצח כתוצאה מכוונה ספונטנית, אלא ברצח שבוצע בשלבים, לאחר הליך ממשי של שקילה וגיבוש החלטה חוזרת להמית את המנוחה.

עוד קבענו, כי הנאשם לא סבל מהפרעה נפשית חמורה עובר לרצח. אף שמבנה האישיות של הנאשם, הדיכאון התגובתי בו היה נתון נוכח נסיבות חייו והפרעת האישיות שאובחנה אצלו, היו ברקע התנהגותו בליל הרצח, הם לא פגמו ביכולתו של הנאשם להבין את אשר עשה ולא פגעו בצורה ניכרת ביכולתו להימנע מהמעשה. לא הוכח, ולו ברמה של יצירת ספק סביר, כי בעת הרצח היה הנאשם קרוב למצב פסיכוטי או כי היה כפסע מהיעדר יכולת של ממש להימנע מהמתת המנוחה.

תסקיר נפגעי העבירה

4. לאחר מתן הכרעת הדין, ובהתאם להחלטת בית המשפט, הוכן תסקיר נפגעי עבירה בנוגע לבני משפחת המנוחה. יוער, כי ילדיה של המנוחה לא היו מעוניינים בהגשת תסקיר בעניינם.

באמצעות התסקיר למדנו להכיר ביתר פרוט את דמותה המוארת והמיוחדת של המנוחה, אשר תוארה ע"י קרוביה כאשה שמחה, יפה, בעלת נוכחות בולטת, חרוצה ומלאת חיוניות, אשר דאגה לסביבתה ללא הרף. המנוחה הייתה דמות משפחתית מרכזית, חמה ומלכדת, אם מסורה לילדיה, אשר נהגה לבקר את הוריה מדי יום ולוודא שלא חסר להם דבר, והיותה עבור בני משפחתה מקור תמיכה, יוזמה ונתינה.

התסקיר מתאר תמונת נזק קשה, עגומה ונרחבת למשפחת המנוחה, שנרצחה על ידי הנאשם בנסיבות קשות ואכזריות. בני המשפחה, המונה הורים מבוגרים בני כ-90, שלוש אחיות ושני אחים, מבכים את אובדנה של המנוחה, אשר הייתה דמות מאחדת, מחברת, מקשרת ומגשרת בין כל בני המשפחה. הרצח נחוה כאירוע טראומטי ובלתי נתפש, הוא חולל טלטלה במבנה המשפחתי כולו והותיר חלל רגשי ותפקודי ניכר עד היום, על אף חלוף השנים. הערכת שירות המבחן היא שחלק גדול מהנזקים שנגרמו לבני המשפחה ועוצמתם, קשור לאכזריות הקיצונית והקשה שגילה הנאשם בעת הפגיעה במנוחה. האחים והאחיות מתמודדים עם אבל מתמשך, עם מחשבות חוזרות על המנוחה, עם תחושת חסר חריפה, ועם תחושות אשמה והחמצה סביב כך שלא זיהו סימני מצוקה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 2008-03-23 מדינת ישראל נ' אטיאס(עציר)

בנוסף, הרצח הותיר אצלם פגיעה נפשית ותפקודית משמעותית, לרבות קשיי שינה, בכי, מחשבות טורדניות, וצורך בטיפול נפשי או תרופתי, כאשר אצל חלקם תוארו אף ביטויים גופניים של מצוקה. בני המשפחה נדרשו לשאת עומס אחריות מוגבר, למלא את מקומה של המנוחה בדאגה להורים המבוגרים, ללוות את ילדיה ונכדיה, ולהתייזב להליכים המשפטיים. הרצח גרם אף להידרדרות קוגניטיבית ותפקודית במצב אבי המנוחה, האם הפכה סיעודית ונוקת לסיוע צמוד, היא חווה פגיעה נפשית ופיזית עמוקה, הכוללת קשיי נשימה והפרעות שינה.

מהתסקיר עולה כי בני המשפחה מביעים צורך עמוק בעשיית צדק ובהנצחת זכרה של המנוחה, ומקדמים פעולות הנצחה שונות. התסקיר ממליץ להשית על הנאשם פיצוי כספי משמעותי, כחלק מהכרה חברתית ומשפטית בתוצאות הקשות של מעשה הפגיעה ובנזקים שנגרמו לבני משפחת המנוחה.

תמצית טיעוני הצדדים

"פתח המילוט"

5. בפתח ישיבת הטיעונים לעונש, עתר ב"כ הנאשם לקבוע כי חל בעניינו של הנאשם "פתח המילוט", כאמור בסעיף 301א(ב) לחוק. בהמשך לזאת, ביקש הסנגור המלומד להרשיע את הנאשם בעבירה לפי סעיף 300 לחוק, תחת העבירה בה הורשע, ולהשית עליו עונש שאינו מאסר עולם חובה.

לטענת הסניגור, מדובר בנאשם כבן 62 נעדר עבר פלילי, אשר מצבו הנפשי, כמתואר בהכרעת הדין, לרבות העובדה שאובחן כסובל מהפרעת אישיות, והתנהלותו לאחר ביצוע הרצח, שכללה התקשרות למגן דוד אדום על מנת לנסות להציל את המנוחה ממותה, מהווים "נסיבות מיוחדות" כמובן בסעיף 301א(ב) לחוק, המצדיקות שלא להטיל עליו עונש מאסר עולם. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה התומכת לשיטתו בטענותיו.

לטענת ב"כ המאשימה יש לדחות את הטענה. צוין, כי הלכה למעשה מדובר בעתירה להרשעת הנאשם בעבירה שונה מזו שנקבעה בהכרעת הדין ולפיכך היה על הסנגור להעלותה בסיכומיו לעניין הכרעת הדין ולא בשלב הטיעונים לעונש.

לגופם של דברים, טענה ב"כ המאשימה כי "פתח המילוט" שמור למקרים חריגים מאוד ומחייב "נימוקים מיוחדים שירשמו", כאשר הנסיבות המיוחדות הנדרשות נוגעות, בהתאם להלכה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 2008-03-23 מדינת ישראל נ' אטיאס(עציר)

הפסוקה, למעשה הרצח עצמו ולא לנסיבות חיצוניות או לנסיבותיו האישיות של הנאשם. הוסיפה הפרקליטה המלומדת וטענה, כי בהתאם לפסיקה, פתח המילוט לא נועד לשמש כדרגת ביניים נוספת בין עבירת הרצח בנסיבות מחמירות לבין עבירת ההמתה באחריות מופחתת ואין לעשות בו שימוש במקרים בהם המצב הנפשי של הנאשם והשפעתו על מעשיו אינם מספיקים כדי להכניסו לגדרה של עבירת ההמתה באחריות מופחתת, כמו בעניינו. יישומה של ההלכה מחייב, לשיטת המאשימה, דחיית עתירת ההגנה, שכן נסיבות ביצוע הרצח במקרה דנן אכזריות במיוחד, תוך שהנאשם המית את המנוחה לאחר הליך שקילה, בקור רוח ובאופן שכלל וידוא הריגה נחוש. הפרקליטה הפנתה לפסיקה התומכת לשיטתה בטענותיה.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

6. מטעם המאשימה העידה אחות המנוחה, הגב' לימור כהן, שביקשה להזכיר את דמותה האהובה והחיובית של המנוחה, שחייה נגדעו ברגע אחד של רצח אכזרי ובלתי נתפס, מותה פירק את המשפחה לרסיסים והותיר את כולם המומים וכואבים. אחות המנוחה תיארה את האובדן הגדול והטראגי, את חסרונה המורגש של המנוחה בחיי היום יום, ברגעי שמחה ועצב ובתחנות חיהם של ילדיה. הגב' כהן שיתפה את בית המשפט בתהליך האבל הארוך והכואב שעוברת המשפחה ובהתמודדות הקשה עם השלכות הרצח והביעה תקווה כי ימוצה הדין עם הנאשם. עוד סיפרה הגב' כהן, כי המשפחה בחרה להנציח את המנוחה בדרך של הקמת מקווה טהרה שיישא את שמה.

7. מטעם ההגנה לא הובאו ראיות לעונש.

8. בטיעוניה לעונש, תיארה ב"כ המאשימה את המנוחה כאשה טובת לב, בולטת במעלותיה, חרוצה, חיונית ואהובה, אשר היוותה מקור תמיכה, יוזמה ונתינה למשפחתה ולנאשם, עד אשר נרצחה באכזריות ובקור רוח על ידי הנאשם. הפרקליטה הדגישה את נסיבותיו האכזריות של הרצח, אשר בוצע בבית המנוחה, והתייחסה אף לתופעת רצח נשים בידי בני זוגם בישראל באופן כללי, שהפכה, למרבה הצער, לרווחת ולנפוצה. לדברי הפרקליטה, ישנה עליה של 33% באירועי רצח במשפחה מאז תחילת מלחמת חרבות ברזל, כאשר מדי 11 ימים נרצחת אישה בалиמות במשפחה בישראל.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 23-03-2008 מדינת ישראל נ' אטיאס(עציר)

כן הפנתה הפרקליטה לאמור בתסקיר נפגעי העבירה המצייר לדבריה תמונת נזק עגומה וקשה ביחס לבני משפחת המנוחה, תוך שציינה כי אף שילדי המנוחה לא נפגשו עם עורכת התסקיר, נקל להבין עד כמה חמור הנזק שנגרם להם, לאחר שאבדו הן את אמם שנרצחה והן את אביהם שמצוי מאחורי סורג וברית. בהמשך לזאת, עתרה המאשימה להשית על הנאשם פיצוי מקסימלי בסך 258,000 ₪ שיחולק באופן שווה בין ילדיה של המנוחה, הוריה וחמשת אחיה.

לצד עונש מאסר עולם, עתרה הפרקליטה לגזור על הנאשם עונש מאסר בגין עבירת סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה בה הורשע. הוזכר, כי לאחר הרצח, בעת שהמתין הנאשם ברכבו בסמוך לביתו, הוא הבחין בשוטר, החל בנסיעה מהירה לכיוונו וגרם לו לקפוץ ולהתגלגל על מנת להימנע מפגיעה. עוד התנגש הנאשם בניידת בעוצמה כזו שגרמה לפגיעה באמבולנס, שאף בצדו עמד שוטר. במעשיו אלה, סיכן הנאשם שני שוטרים וגרם לנזק לכלי תחבורה. לשיטת המאשימה, שעה שמדובר בעבירה שהתבצעה לאחר עבירת הרצח ולצידה, תוך סיכון אנשים נוספים, יש לקבוע כי עונשי המאסר ירוצו במצטבר ולא בחופף. המאשימה בקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין העבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה נע בין 30 ל- 60 חודשי מאסר בפועל, ולהטיל על הנאשם עונש המצוי מעל תחתית המתחם נוכח חומרת המעשים ואי לקיחת האחריות מצד הנאשם. המאשימה הפנתה לפסיקה לתמיכה בטענותיה.

9. ב"כ הנאשם אמר בפתח דבריו כי מדובר בתיק טראגי וכואב, ברצח שגדע את חיי המנוחה וגרם סבל לילדיה ולבני משפחתה. הסנגור הדגיש כי הנאשם כבן 62, נעדר עבר פלילי, אשר לא נהג בעבר באלימות כלפי המנוחה.

לטענת הסניגור, אין לגזור על הנאשם עונש מאסר מצטבר בגין העבירה של סיכון חיי אדם, שכן בפועל לא נפגע איש מנהיגתו של הנאשם. ההגנה מסכימה לעתירת המאשימה להשית על הנאשם את הפיצוי המקסימלי הקבוע בחוק. הסניגור הפנה לפסיקה לתמיכה בטענותיו.

10. בדברו האחרון אמר הנאשם כי בקביעות בית המשפט נעשה לו עוול גדול, כי הוא מעולם לא נהג באלימות כלפי המנוחה, וכי מעשיו היו תוצאה של טירוף לא מתוכנן.

דיון והכרעה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 2008-03-23 מדינת ישראל נ' אטיאס(עציר)

"פתח המילוט"

11. סעיף 301א(ב) לחוק העונשין קובע כדלקמן:

"על אף הוראות סעיף קטן (א), התקיימה נסיבה מחמירה כאמור באותו סעיף קטן, אך מצא בית המשפט, מנימוקים מיוחדים שיירשמו, כי מתקיימות נסיבות מיוחדות שבשלהן המעשה אינו מבטא דרגת אשמה חמורה במיוחד, רשאי הוא להרשיע את הנאשם בעבירה לפי סעיף 300."

12. בדנ"פ 46514-04-25 מאנדפרו אלאזה נ' מדינת ישראל (23.2.2026), אישר ביהמ"ש העליון את ההלכה שנקבעה בע"פ מאנדפרו אלאזה נ' מדינת ישראל (7.4.2025) (להלן: עניין אלאזה), במסגרתה נקבעו הדברים הבאים:

"פתח המילוט – המעניק לבית המשפט סמכות להרשיע נאשם בעבירת הרצח הבסיסית, חלף עבירת הרצח בנסיבות מחמירות שעונשה מאסר עולם חובה – נועד לאותם מקרים שבהם לצד התקיימות נסיבה מחמירה המנויה בסעיף 301א(א) לחוק, ישנן "נסיבות מיוחדות שבשלהן המעשה אינו מבטא דרגת אשמה חמורה במיוחד" (פסקה 61 לפסק הדין). ... סעיף החוק מתייחס לנימוקים "מיוחדים" ונסיבות "מיוחדות", והוא נועד להעניק לבית המשפט גמישות במקרים חריגים ויוצאי דופן בלבד. לעניין זה הדגיש השופט אלרון, את החשש שליווה את הליך החקיקה של הסעיף, באשר לאפשרות כי פתח המילוט יפורש באופן מרחיב, החוטא לתכליתו. על רקע זה, נקבע כי אין לקבל את טענת המבקש לפיה יש "לראות ב'פתח המילוט' לא כחריג נדיר, אלא כ'דרגת ביניים' נוספת בין עבירת הרצח בנסיבות מחמירות לבין עבירת ההמתה בנסיבות של אחריות מופחתת" (פסקה 61). חלף זאת, צוין כי עבירת ההמתה בנסיבות של אחריות מופחתת "היא-היא 'דרגת הביניים'" וכי מבחינה מהותית יש לראות בה הכרעה כי רק מחלת נפש מרמה מסוימת, ובעלת השלכות מסוימות – כקבוע בתנאי סעיף 301ב(ב)(2) לחוק – מצדיקה החרגה מגדרי עבירות הרצח. בהתאם לכך, קבע השופט אלרון כי "אם מחלת הנפש ממנה סובל המערער, והשפעתה על מעשיו, אינם מספקים כדי להכניסו לגדרי "דרגת הביניים" אשר כלל אינה חריג; ודאי שאין המקרה נכלל בגדר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 2008-03-23 מדינת ישראל נ' אטיאס(עציר)

המקרים החריגים והנדירים, בעטיו של אותו מצב נפשי" (פסקה 62 לפסק הדין) (פסקות 5, 12 לפס"ד).

13. יישומה של הלכת אלאזה על עובדות המקרה שבפנינו מוביל למסקנה כי יש לדחות את עתירת ההגנה להרשעת הנאשם בעבירה לפי סעיף 300 לחוק, בהתבסס על "פתח המילוט". משקבענו בהכרעת הדין כי מצבו הנפשי של הנאשם והשפעתו על מעשיו, אינם מספקים כדי להכניסו לגדרי "דרגת הביניים" של עבירת ההמתה באחריות מופחתת, אין לומר כי בעטיו של אותו מצב נפשי נכלל המקרה דנן בגדר המקרים החריגים והנדירים של סעיף פתח המילוט. פרט למצבו הנפשי של הנאשם, לא הפנתה ההגנה לקיומן של נסיבות מיוחדות שבשלהן מעשיו של הנאשם אינם מבטאים דרגת אשמה חמורה במיוחד וניתן אף לומר שהוכח ההפך מכך. רצח המנוחה בוצע, כפי שפורט על ידנו בהכרעת הדין, בשני שלבים, בצורה אכזרית ואלימה במיוחד, כאשר הנאשם ריטש את גולגולתה של המנוחה עד כי רקמות המוח ניגרו אל המיטה והרצפה ולאחר מכן, במטרה לוודא את מותה, דקר את המנוחה מספר דקירות בפניה, בצווארה ובחזה. בנסיבות קשות אלו אין בעובדה שהנאשם התקשר למד"א זמן לא מבוטל לאחר השלמת הרצח או בהיעדרו של עבר פלילי כדי להפחית מדרגת האשמה החמורה במיוחד הכרוכה במעשיו של הנאשם.

עוד נפנה בעניין זה לדנ"פ 11-25-68588-11 פלונית נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (4.3.2026), בו שב הנשיא י' עמית ואימץ לאחרונה את הלכת אלאזה, בהוסיפו כי "פתח המילוט נועד למקרים נדירים וחריגים, שקשה מטבע הדברים להגדירם מראש, שבהם לא מתקיימת החומרה הערכית-מוסרית המאפיינת את עבירת הרצח בנסיבות מחמירות, וזאת על אף התקיימותה של נסיבה אחת או יותר מהנסיבות המחמירות המפורטות בסעיף 301א(א) לחוק". לנוכח אכזריותם היתרה של מעשי הנאשם והליך השקילה שנלווה להם, כמפורט בהכרעת הדין, ברי שהמקרה שלפנינו אינו נמנה על אותם מקרים נדירים וחריגים בהם לא מתקיימת החומרה הערכית-מוסרית המאפשרת שימוש ב"פתח המילוט".

עונשו של הנאשם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 2008-03-23 מדינת ישראל נ' אטיאס(עציר)

14. הנאשם גדע באכזריות את חייה של המנוחה, שהייתה רק בת 54 במותה, אישה טובת לב, אהובה ומסורה. הרצח האלים והפתאומי של המנוחה הותיר את משפחתה הגרעינית והמורחבת בהלם, בשבר עמוק ובטראומה, ופגע פגיעה עמוקה ומתמשכת בכל בני המשפחה כאחד.

מותה של המנוחה הותיר חלל עצום בחיי משפחתה ותחושת החוסר מלווה אותם מאז הרצח בכל יום בחייהם. הלב נכמר למחשבה כי המנוחה לא תזכה להגשים את חלומה להיות סבתא, לא תוכל ללוות את ילדיה בתחנות חייהם ותחדל להיות חלק פעיל ומשמעותי במעגל המשפחתי המורחב. לצד זאת, התרגשנו לראות כי קרוביה של המנוחה עושים מאמץ לתמוך זה בזה, להיות מקור משען עבור ילדיה ולפעול למען הנצחת זכרה, באופן המבטיח כי היא תוסיף ותחייה בליבם ובלב כל אוהביה.

15. עבירת הרצח בנסיבות מחמירות היא העבירה החמורה בספר החוקים, שכן היא משקפת פגיעה אנושה בעיקרון קדושת החיים, שאין למעלה ממנו. נסיבות ביצוע העבירה, חומרתה ואכזריותה, לרבות התנהלות הנאשם במהלכה ולאחריה, תוארו בפרוט בהכרעת הדין ואיננו מוצאים מקום לשוב ולפרטם. נטילת חיי אדם לאחר תכנון או הליך ממשי של שקילה וגיבוש החלטה להמית, מחייבת השתת עונש מאסר עולם כעונש חובה.

16. לצד עבירת הרצח, הורשע הנאשם, כאמור, אף בביצוע עבירה של סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה, שעה שפתח בנהיגה מהירה לעברו של השוטר מארק, שזיהה את רכבו של הנאשם בזירת האירוע והתקרב לכיוונו. על מנת שלא להיפגע, נאלץ השוטר לזנק קדימה ולהתגלגל על הכביש. הנאשם התעלם מנוכחותם של רכבי כוחות הצלה וביטחון ברחוב והמשיך בנהיגה פרועה ומהירה, עד שהתנגש בניידת משמר הגבול שחנתה בקצה הרחוב ושם נעצר.

בעבירה זו פגע הנאשם בערכים המוגנים הנוגעים לשמירה על שלומם וביטחונם של ציבור המשתמשים בדרך. עצמת הפגיעה בערכים המוגנים איננה מבוטלת כלל ועיקר בשים לב לכך שהנאשם בחר להתחיל בנסיעה מהירה ומסוכנת ממצב עמידה, על רקע חפצו להימלט מהשוטר ולמנוע את תפישתו, וזאת גם במחיר של סיכון חייו ושלמות גופו של השוטר. פסיקת בית המשפט העליון עמדה על כך שיש לראות כנסיבה לחומרה מצב בו הנהיגה המסוכנת בוצעה במטרה להימלט מהמשטרה. הנזק הפוטנציאלי במעשי הנאשם הוא ניכר, שכן לולא התגלגל השוטר על הכביש עלול היה להיפגע באורח קשה מרכבו של הנאשם. יתרה מזאת, בפועל גרמה התנהלותו של הנאשם גם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 2008-03-23 מדינת ישראל נ' אטיאס(עציר)

לנזק לניידת משמר הגבול בה נתקע מאחור. לצד זאת נציין, כי משכה של הנהיגה המסוכנת היה קצר, בניגוד לחלק מהמקרים המתוארים בפסיקה.

לאחר עיון במדיניות הענישה הנוהגת, ובשים לב לנסיבות ביצוע העבירה ולמידת הפגיעה בערכים המוגנים, מצאנו לקבוע כי מתחם העונש ההולם בנוגע לעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה במקרה דנן נע בין 20-45 חודשי מאסר בפועל (ראו למשל ע"פ 8664/19 בכר נ' מדינת ישראל (8.3.2020) והפסיקה המפורטת בו).

17. העבירה של סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה מחייבת, אם כן, מענה עונשי הולם. בנסיבות אלו יש לבחון האם ראוי להטיל בגינה מאסר נוסף במצטבר למאסר העולם, או שדיבהטלתו של עונש המאסר המתחייב בחופף למאסר העולם שיוטל בגין עבירת הרצח.

כללי ההכרעה ביחס לסוגיה זו נדונו בפסיקת בית המשפט העליון במסגרת ע"פ 1900/18 ילמה נ' מדינת ישראל (6.10.2019), שם נאמרו בהקשר זה הדברים הבאים:

"... ובאשר לשאלת חפיפת העונשים או הטלתם במצטבר. לפי מצוות סעיף 40 לחוק העונשין ועל פי פסיקת בית משפט זה, בהתאם לעיקרון ההלימה, בשלב גזירת דינו של עבריין, על בית המשפט לתת ביטוי עונשי לכל מעשה שבו הוא הורשע. על כן, הוראה לפיה העונשים ירוצו במצטבר היא הכלל, והחלטה על חפיפת העונשים, במיוחד כאשר מדובר בענישה בגין עבירת רצח ועבירה נוספת, היא זו המצריכה הנמקה מיוחדת..."

הכרעה בסוגיה זו נעשית בראי נסיבותיו של כל מקרה, כאשר יש לתת את הדעת לשני שיקולים מרכזיים. השיקול הראשון – זיקתן של העבירות בהן הורשע הנאשם, כאשר זיקה חזקה עשויה להצדיק חפיפת העונשים. השיקול השני – מהותן וחומרתן של העבירות ... הרשעה של עבריין בעבירות חמורות, בעבירות שבוצעו בנסיבות קשות או בברוטאליות, או בעבירות הפוגעות באינטרסים היקרים לנו כחברה, בדגש על עבירות אלימות בכלל ועבירת רצח בפרט, עשויה להצדיק ענישה מצטברת ... בנוסף לשיקולים אלו, בית המשפט רשאי להתחשב גם בנסיבותיו האישיות של נאשם, לרבות גילו, היעדר עבר פלילי, והאם הודה במעשים או הביע עליהם חרטה..."

יפים לענייננו גם האמרות המפורטות מעט יותר מתוך ע"פ 2134/12 ליושצנקו נ' מדינת ישראל, פסקאות 13-14 (27.8.2015) ולפיהם:

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 23-03-2008 מדינת ישראל נ' אטיאס(עציר)

"בפסיקת בית משפט זה התגבשו ברכות השנים שיקולים מנחים, אשר מסייעים בעריכת האיזון האמור זה ותחימת היקף החריג לגזור עונשי מאסר לריצוי במצטבר. שני סוגי שיקולים עיקריים עומדים בבסיס הפעלת הסמכות בהקשר זה:

השיקול הראשון בוחן את זיקתן של העבירות בהן הורשע הנאשם זו לזו. לפי שיקול זה ככל שהזיקה בין העבירות הדוקה יותר, וככל שהעבירות שלובות זו בזו, נובעות ממסגרת עובדתית משותפת או מתכנית עבריינית אחת – כך תקטן הנטייה השיפוטית לגזור על הנאשם עונש לריצוי במצטבר. על דרך העיקרון, זיקה הדוקה בין המעשים, גם אם אין בה כדי להפכם ל"מעשה אחד", עשויה לתמוך בענישה חופפת.

השיקול השני, בוחן את מהותן של העבירות. לפי שיקול זה ככל שהעבירות בהן הורשע הנאשם חמורות יותר, כך מתגברת הנטייה להטיל עליו ענישה מצטברת. לשם כך על בית המשפט לשקול, בין היתר, את חומרת המעשה ואת חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, את אופי המעשים ואת נסיבות ביצועם. במסגרת זו עליו לבחון, בין היתר, האם המעשה חמור במידה כזו שיש הצדקה למצות עמו את הדין עד תום. בנוסף לשני השיקולים הנ"ל יש להתחשב, במסגרת עריכת האיזון הכולל, גם בנסיבותיו האישיות של הנאשם: בגילו, בעברו הפלילי, בשאלה האם הודה במעשים, או הביע חרטה כנה וכדומה. בסופו של יום, על אופן ריצוי העונש לשקף את האיזון המידתי והראוי, בנסיבות העניין, בין מכלול הרכיבים הנ"ל [...]

מטבע הדברים השאלה האם ראוי לחפוף עונשי מאסר מתחדדת מקום בו מדובר בעונש מאסר ממשי, המצטבר לעונש של מאסר עולם. בהקשר זה נפסק כבר כי אין מניעה משפטית עקרונית מהטלת עונש מאסר נוסף ובמצטבר למי שנגזר עליו עונש מאסר עולם בגין עבירת רצח (ראו: [ע"פ 5329/98 דג'אני נ' מדינת ישראל פ"ד נז\(2\) 273, 277-279 \(2003\) \[...\]](#)). עם זאת, גזירת עונשים מצטברים באופן השולל את חירותו של נאשם לתקופה ארוכה – ולעיתים לחלק משמעותי ביותר מחייו של הנאשם, מעוררת שיקולים נוגדים:

מן העבר האחד, עומדת ההכרה כי במקרה המתאים ראוי להותיר לנאשם פתח תקוה לחיי חופש, ולו בעתיד רחוק באמצעות גזירת עונש לריצוי בחופף. שיקול זה מדגיש את ההיבט האנושי-הומאני שבגזירת הדין – גם בחמורות שבעבירות.

מן העבר השני, גזירת עונש מאסר במצטבר לעונש מאסר עולם מבטאת את היותם של מעשי הנאשם נפרדים זה מזה ועצמאיים לצורך ענישה. במקרה המתאים, יש בה כדי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 2008-03-23 מדינת ישראל נ' אטיאס(עציר)

להדגיש את חומרת המעשים ואת הסלידה החברתית מביצועם באמצעות גישה עונשית מחמירה ההולמת מקרים חמורים ויוצאי דופן [...]”

וראו גם תפ"ח (מרכז) 16924-10-22 מדינת ישראל נ' מוסראתי (26.4.26) (גזר הדין אינו חלוט).

18. יישומם של השיקולים שהותוו בפסיקה מטה את הכף לטובת ענישה נוספת ומצטברת בגין העבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. עבירה זו איננה שלובה ושזורה בעבירת הרצח ואיננה מתחייבת ממנה. העבירה בוצעה זמן מהותי לאחר השלמת הרצח, בזירה נפרדת, ואין לומר כי היא חלק מאותה תכנית עבריינית. העבירה בוצעה כלפי קורבן עבירה שונה לחלוטין (השוטר) תוך פגיעה בערכים מוגנים הראויים להגנה עצמאית מבחינת האינטרס הציבורי. יש לראות בחומרה את העובדה שלאחר ביצוע רצח כה אכזרי, תחת להסגיר עצמו לשוטרים, לא היסס הנאשם לסכן את חייו ואת שלמות גופו של אדם נוסף בנסותו להימלט מתפישה. נתנו דעתנו לגילו של הנאשם ולהיותו נעדר עבר פלילי, ברם נוכח התנהלותו במשפט, כמפורט בהכרעת הדין, לא ניתן לומר שלקח אחריות של ממש על מעשיו.

נוכח האמור, לצד מאסר העולם, כעונש עיקרי, יוטלו מאסר נוסף במצטבר, מאסר מותנה מרתיע במספר היבטים ופיצוי לבני משפחת המנוחה, בסכום המרבי הקבוע בחוק.

19. נוכח האמור עד כה, אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. בגין עבירת הרצח בנסיבות מחמירות - מאסר עולם, שיימנה מיום המעצר – 12.2.23.
- ב. בגין העבירה של סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה – שנתיים מאסר, אשר יינשאו במצטבר לעונש מאסר העולם.
- ג. 18 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, לא יעבור הנאשם כל עבירת אלימות כלפי הגוף מסוג פשע.
- ד. 9 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, לא יעבור הנאשם עבירה של סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 2008-03-23 מדינת ישראל נ' אטיאס(עציר)

ה. פיצוי בסך כולל של 258,000 ₪, לבני משפחת המנוחה, אשר יחולק שווה בשווה בין הורי המנוחה, ילדיה, אחיה ואחיותיה. סכום הפיצוי במלואו יופקד בקופת בית המשפט בתוך 90 ימים.

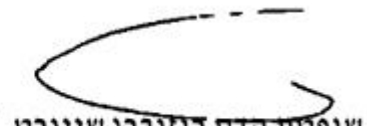
עותק גזר הדין יועבר לעורכת תסקיר נפגעי העבירה

זכות ערעור בתוך 45 ימים לביהמ"ש העליון.

ניתן היום, ג' תמוז תשפ"ו, 18 יוני 2026, במעמד הצדדים.

שופט רון סולקין

שופט עמית מיכלס

שופטת הדס דזונברג שיינרט

